

Випадково навмисно (переклад Тетяни Даніленко)

Роберт Фрост

Наш Всесвіт річ, а саме, річ речей
Що світять нам у темряві ночей,
І кожна — куля, що летить по колу,
Є загадкою розуму людському.

Вважалося, що котяться всліпу,
Та випадково в голову одну
Якоїсь мавпи, ще і альбіноса,
Прийшло, що все не так з тим рухом просто.

А тут і Дарвін десь за рік з'явився,
Шлях еволюції йому відкрився.
Вважалося, і Омнібус ціль не мав,
Аж поки пасажирів не "спіймав"...

Не вірте. У найгіршому випадку
Була у нього певна ціль спочатку,
Як в кожний задум хтось вкладає ціль —
МИ апогеєм є його зусиль!

Чия — Його, її та ціль була?
Наукам хай залишиться вона.
Мені ж даруй лиш задум і мету —
У цьому я Божественне знайду.
А далі розум буде працювать,
Інстинкт знайде, у чім допомагать...
Найкращий шлях до світла — вподобання,
Як з погляду миттєвого кохання...

27.08.2023

Переклад Тетяни Даніленко

Ілюстрація з відкритих джерел Інтернету

